

Primus enim initium est suffusionis, seu à cerebro, seu etiam à ventriculo (sed & hoc ignorarunt antiqui) secundus autem comitialis morbi vel à cerebro, vel à cerebro, vel à ventriculo.

19. *De capititis doloribus.*

Cum in toto est cephalaea, cum in medietate hemicrania, cum in parte ouum. Cum in particula parua clausus. Inde considerare oportet si ad tactum sentiatur, extra est, si non, intus: si ab intemperie, sensim fit, si à vapore, repente. Qualitas etiam doloris si in tenui membrana, acutior, si in crassa, hebetior. Considerare oportet & grauitatem quæ materiam ibi adesse significat. Tum verò calorem frigus causas antecedentes, & à quibus inuantur aut lèduntur, colorem faciei, oculorum, sternutationes, & somnos ac vigilias.

20. *De Attonito morbo.*

Cum iacet homo tanquam mortuus sine sensu & motu, & repente id contingit, & respiratio lèditur, tunc est morbus attonitus. Et si respiratio maneat, & aliquis motus, adest stertor. Et alius per se contingit, aliis succedit morbo comitiali, & si non desinit, interficiet: si desinit, facilius & citius priore dissoluitur. Et futuri obliuio stoliditati similis, & capititis dolor vehemens.

21. *De Resolutione.*

Hæc est dimidiæ partis priuatio sensus & motus, absque dolore, & stante rarione. Hæc etiam triplex est: alia incipit. Sunt igitur modi Ixxiiij.

22. *De Paraplexia.*

Hæc est diminutio sensus & motus magna in aliqua parte, absque dolore.

23. *De Sumpore & Tremore.*

Hic est diminutio sensus, & plerumque etiam motus alicuius partis cum dolore obtuso. Tremor autem fit ab imbecillitate virium. Hæc autem vel defectu spirituum, vel materia, vel anima hæsitante.

24. *De Torsione oris.*

Hæc est species emprosthotoni, & est cum dolore. Et pars laborans fit brevior, & si sit species resolutionis, est sine dolore, & pars affecta est longior. Ad hanc verò partem latam pauci nerui, inquit Galenus, ex quinta cerebri coniugatione veniunt, reliqui omnes à vertebris cœrui.

25. *De Lycaone, seu Lycanthropia.*

Hæc est melancholiæ quædam peculiaris species, noctu enim domo egressi lupos in omnibus imitantur. Et donec dies illucescat circa defunctorum monumenta plerunque vagantur. Hæc comites ipsorum notæ sunt: facies pallida: oculi ad videndum imbecilles & siccæ: lingua aridissima, nulla in ore saliuæ, sitis immodica: bix, quod frequenter impingant, exulceratæ adeò ut sanari nequeant.

26. *De Amore.*

Iuuat hoc scire, nam frustra huiusmodi homines auxiliis communibus curauerit. Quinimo Erasistratus, vt author est Galenus, sanauit Antiochum Regis filium: luxuratusque est hac cura. c. Talenta, id est, aureorum connatum. lx. M. Oculi concavæ.

Tom. VII.

ni non illachrymant, sed tanquam voluptate pleni apparent. Continens palpèbrarum motus, & cum reliquæ corporis partes non collabantur, soli hi amantibus concidunt, Pulsus ipsorum propriè nullus est, vt quidam opinati sunt, verùm qualis eorum deprehenditur qui cura conficiuntur. Cum verò id quod amat in mentem ipsis vel auditu, vel visu, & præsertim repente venerit, tunc pulsus animo turbato contingit immutari, neque naturalem æqualitatem, neque ordinem retinere: Dico multis lachrymæ vberes excidunt, atque his potissimè qui iam portati sunt.

27. *Morbi cerebri in compositione.*

Horum quidam sunt cum materia, & hi facilioris sanationis: namque materia sublata desinunt: qui materia carent, in his opus est mouere iam morbum. Signa quod vbi materia deest, necesse est aliquam adesse causam externam, velut vulnus ictumve aut casum, insolationem, aut calorem immodicum, aut frigus. Qui verò ex materia accidunt, alij ex flatu, alij ab aqua, alij ab humoribus simplicibus aut complicatis, quorum mitior natura est sanguis, sed quoniam extra venas est, deterior redditur tunc pituita. Pituitæ autem morbus minus sanguis quam flauæ bilis, sed longior: flauæ bilis contra: melancholiæ deterrimus, & periculosior & iinsanabilior. Aqua autem si membrana peculiari non contineatur, proxima est pituitæ, & minus noxia quam humor crudus, si peculiarem habeat vesicam qua contineatur, nonnunquam repente interficit. Signa pondus & frigitas. Et quælibet materia bifatiam afficit, vel sparsa, & tunc æqualiter afficit: Minorem dolorem excitat: & febrem: & tardius putreficit. Collecta omnia efficit contraria. Et quilibet horum morborum, aut fit in membrana dura, & videretur os capititis affici: & cutis exterior: & pondus est maius. Reliqua sunt minora febris, dolor, vigilia, delirium: aut fit in membrana tenui, & dolor est quasi in medio quo ad altitudinem, & est deterius, & symptomata sunt grauiora. Aut accidit in falce, & est in cerebri medio quoad latitudinem, Et dolor tendit ad imum, & omnia symptomata sunt grauiora. Et quandoque sentitur pulsatio, & cum tumor includit, aut tangit arteriam adeò ut sentiatur pulsatio, tunc etiam pulsant arteriæ illi coniunctæ in omnibus, & id est his etiam pulsant tempora, & periculosior morbus. Periculosisimus autem in substantia cerebri, & dolor penè nullus, nisi grauitas: Et oculi contrahuntur, & pedes refregerantur, & facies fit liuida, & scias quod morborum magnorum signum est non posse videre splendores, aut audire voces nisi remissas: idem in saporibus & odoribus, sed minus, aut significant cerebri imbecillitatem, aut vtrunque.

28. *De flatu seu vaporibus.*

Vapor est crassior flatu, & raro flatu inuenitur in corpore humano. Et non est res quæ magis imponat medicis flatu: quoniam & dolores sanguinos, vt humor acris, excitat, & tumores vt abscessus. Et strin-

H 2 git